

చిత్తశుద్ధి ఉన్నష్టుడే కార్యసీద్ధి

గత జీవుడగు పతిన్ బ్రతికించికొన్నట్టి
సావిత్రి భారత సతియు కాదె
తన సత్యమహిమచే దావాగ్ని చల్లార్చు
చంద్రమతి పవిత్ర పడతి కాదె
కులసతీత్వమునకై గుండాన దూకిన
సీత భారత ధరాజాత గాదె
కినిసి దుర్మిద కిరాతుని బూది గావించె
దమయంతి భారత రమణి గాదె
సత్య సాగర పరివేష్టితోర్పుతలము
భరతజాతి పాతిప్రత్య ప్రవిమలంబు
భావసంపద కిది మహో పంటభూమి
అఫిల దేశాలకిది ఉపాధ్యాయు కాదె!

ప్రేమస్వరూపులారా! అఫిల ప్రతములకన్న వరలక్షీ ప్రతము మిన్న. ఉదయం పురోహితుడు చెప్పాడు - స్త్రీలకు సుక్షేమాన్ని, సౌభాగ్యాన్ని ప్రసాదించే ప్రతం ఏమైనా ఉన్నదా? అని ఒకానొక సమయంలో పార్వతీదేవి ఈశ్వరుణ్ణి ప్రశ్నించిందట. ప్రతి స్త్రీ ఆయురారోగ్యప్రశ్నలతో, పుత్ర పొత్రాభివృద్ధితో సుమంగళిగా జీవించాలని పార్వతి కోరిక. స్త్రీలు తమ కుటుంబము గురించి, తమ వంశము గురించి, తమ సౌభాగ్యముగురించి అనేక విధాలుగా పాటుపడుతుంటారు. సమత, సమగ్రత, సమైక్యత, సౌభాత్మత్వములను కోరేది స్త్రీలే. ఇట్టి సుగుణ సంపన్ములైన స్త్రీలకు ఏదైనా వరప్రసాదమును అనుగ్రహించాలని పార్వతి ఈశ్వరుణ్ణి ప్రార్థించినట్లు పురాణములలో ఉన్నది. దీనికి ఈశ్వరుడు కూడా సంతోషించి, స్త్రీలకు అష్టోశ్వర్యములను అనుగ్రహించే వరలక్షీ ప్రతముగురించి పార్వతికి తెలియచేశాడు. ఇది స్త్రీలకు ప్రత్యేకమైన వరప్రసాదము.

సావిత్రి మరణించిన పతిని తన శీలసంపత్తిచేత బ్రతికించుకోగల్లింది. ఈ కలియుగమునందుకూడా సతి ప్రార్థనచేత పతి ప్రమాదములనుండి రక్షింపబడిన సంఘటనలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ప్రాచీన కాలమునుండి ఎందరో సాధ్యమతల్లులు భారతదేశమునందు ఉచ్ఛవించి, వరలక్ష్మీ ప్రతమును ఆచరించి వరలక్ష్మీ అనుగ్రహమునకు పొత్తులైనారు. రావణసంహరం తరువాత రాముడు సీతకు ఆగ్ని పరీక్ష పెట్టాడు. సీత మహాసాధ్య అన్న విషయం సర్వజ్ఞాడు, సర్వ వ్యాపకుడు, సర్వశక్తిమయుడైన రామునికి తెలియనిది కాదు. కాని, లోకులు కాకులు. వారిలో ఎలాంటి అనుమానాలకు అవకాశం ఇష్టకూడదనే ఉద్దేశ్యంతో రాముడు ఈ పని చేశాడు. సీత ఏ మాత్రము సందేహించకుండా ఆగ్ని పరీక్షను ఎదుర్కొని తన పాతిప్రత్యామ్ని నిరూపించింది. సత్యశీలురు, పవిత్ర హృదయులైన స్త్రీలు ఎలాంటి అనుమానాలకూ అవకాశమివ్వరు.

త్రిమూర్తులనే పసిపాపలుగా మార్చిన అనసూయ

ప్రాచీన కాలమునుండి పవిత్రమైన భారత దేశమునందు గుణవంతులైన స్త్రీ పురుషులు ఉండటంచేతనే భారతదేశం సుక్షేమంగా, సుఖిక్రంగా వర్ధిల్లుతూ వచ్చింది. అత్రి మహర్షి భార్య అనసూయ. ఆమె మహాపతిప్రత. ఆమెను పరీక్షించటానికి సాక్షాత్తు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులే మనీశ్వరుల రూపంలో ఆమె ఇంటికి వెళ్లి “భవతి భిక్షాం దేశి” అన్నారు. ఆమె వారికి భిక్ష వేయబోగా “మేము భిక్ష స్ఫుకరించాలంటే నీవు వివస్తువై వడ్డించాలి” అని షరతు విధించారు. అప్పుడామె పరిశుద్ధమైన హృదయముతో సంకల్పించుకొని వారిని పసిపాపలుగా మార్చివేసింది. తన హృదయపవిత్రత, సత్యశీలములచేత సాక్షాత్తు త్రిమూర్తులనే ఆమె పసిపాపలుగా మార్చి ఆడించగల్లింది. సరస్వతి, లక్ష్మీ, పౌర్వతి ముగ్గురూ ఆమె ఇంటికి వచ్చి “అమ్మా! నీవు మా పతులను పసిపాపలుగా మార్చి ఆడించుకుంటే మా గతి ఏమి కావాలి?” అని అన్నారు. అనసూయ దయతలచి వారి పతులను వారికి అప్పగించింది. అప్పుడు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు త్రిమూర్త్వాత్మక స్వరూపుడైన దత్తాత్రేయుడు ఆమె గర్భంలో జన్మిస్తాడని వరమిచ్చారు. అత్రి మహర్షికి దత్తతతగా వచ్చినవాడు కనుకనే అతనికి దత్తాత్రేయుడని పేరు వచ్చింది.

సూర్యోదయాన్ని ఆపిన సుమతి

సుమతికూడా గొప్ప పతిప్రత. నిర్వల, నిస్వార్థ హృదయురాలు. ఒకనాడు ఒక బుధి ఆమె భర్త మరునాడు సూర్యోదయమైన తక్షణమే మరణిస్తాడని శపించాడు. సర్వ శాపములను, పాపములను పరిహారం గావించేది ప్రార్థనయే! ఆమె సద్భావంతో భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించింది. “రేపు సూర్యోదయమైతే కదా నా పతి ప్రాణం పోయేది. నాది సత్యసంకల్పమే అయితే రేపు సూర్యోదయమే కాకుండా ఉండాలి” అన్నది. ఆమె సంకల్పానుసారం మరునాడు సూర్యుడు ఉదయించనే లేదు. తత్తులితంగా ప్రపంచమంతా అంధకారంలో మునిగి అల్లకల్లోలమై పోయింది. అప్పుడు దేవతలు, బుధులు సుమతివద్దకు వచ్చి “అమ్మా! నీ పతికోసం ప్రపంచమంతడినీ నీవు అంధకారంలో ముంచటం భావ్యమా?” అని అన్నారు. “నా పతి లేకపోతే నాకీ ప్రపంచంతో అవసరమేమున్నది?” అని సుమతి సమాధానమిచ్చింది. అప్పుడు దేవతలు “నీ పతిని మేము క్షేమంగా చూసుకుంటార” అని మాటిచ్చిన తరువాతనే ఆమె సూర్యోదయం కావాలని సంకల్పించుకొంది. ఈ విధంగా ప్రాచీన కాలము నుండి భారతదేశంలో పతిప్రతామతల్లులు మహాత్మరమైన శక్తులను ప్రకటిస్తా, ఆదర్శాలు అందిస్తూ వచ్చారు. ప్రాచీన కాలమునందే కాదు; ఈ కలియుగమునందు కూడా స్త్రీలకు ఇలాంటి శక్తిసామర్థ్యములున్నాయి.

ఇల్లాలును బట్టి ఇల్లు

స్త్రీలకు సుమంగళత్వాన్ని, సౌభాగ్యాన్ని, సిరిసంపదలను, అష్టశ్వర్యాలను అనుగ్రహించేది వరలక్ష్మి. కోరిన వరములను ప్రసాదించేది కనుకనే వరలక్ష్మీకి ఆ పేరు వచ్చింది. సాపిత్రి, చంద్రమతి, దమయంతి మున్నగు సాధ్వీమణులు వరలక్ష్మీ అనుగ్రహప్రసాదంచేతనే అంతటి శక్తి, సామర్థ్యాలను పొందగలిగారు. స్త్రీలు వరలక్ష్మీ నోమును నోచటంచేత సిరిసందలు అభివృద్ధి అవుతాయి, ఆనందము చేకూరుతుంది. కానీ, ఈ ఆధునిక యుగంలో ఇలాంటి పవిత్రమైన ప్రతములను ఆచరించటం తగ్గిపోయింది. కనుకనే గృహములలో పవిత్రత లోపించింది. ఇల్లును చూసి ఇల్లాలిని చూడమన్నారు. ఇల్లు పరిశుద్ధంగా ఉండంటే ఇల్లాలి హృదయంకూడా పరిశుద్ధంగా ఉంటుందని అర్థం. ప్రాచీన కాలంలో ఇళ్లు ఎంతో పరిశుద్ధంగా ఉండేవి. ఎందుకంటే ఆనాటి స్త్రీల హృదయాలు అంత పరిశుద్ధమైనవి. కానీ ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా మాలిన్యం, మాలిన్యం! త్రాగేనేరు, తినే తిండి, పీల్చే గాలి కలుపితమైపోయాయి. మానవుని

మనస్సుకూడా మలినం కావటంచేతనే సర్వమూ మలినమైపోయింది.

హృదయం ఒక పెన్న వంటిది

ఈనాటి మానవుని మనస్సు పూర్తి నెగటివ్ భావాలతో నిండియుంది. నెగటివ్ భావాలంటే ప్రాపంచిక సంబంధమైన వాంఛలు, ఆశలు. ఇది ఉండటంలో తప్పు లేదు. కానీ, ఒక పరిమితిలో ఉండాలి. పెన్నతో ఏ వ్రాతలు వ్రాసినా, ఏ గీతలు గీసినా అవి పెన్నలో నింపిన ఇంకుయొక్క రంగునే కలిగియంటాయి. ఇంకు నీలంగా ఉంటే అవి నీలంగా కనిపిస్తాయి. ఎణ్ణగా ఉంటే ఎణ్ణగా కనిపిస్తాయి. హృదయం ఒక పెన్న వంటిది. మిఱు అందులో నెగటివ్ భావాలను నింపుకుంటే మీ ఆలోచనలు, పలుకులు, పనులు, చూపులు అన్ని నెగటివ్గానే ఉంటాయి. కనుక, మొట్టమొదట హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపుకోవాలి. అప్పుడే మిఱు చూసే చూపులు, పలికే పలుకులు, చేసే పనులు అన్ని ప్రేమమయంగా ఉంటాయి. జగత్తంతా ప్రేమమయంగా మిఱు గోచరిస్తుంది. కానీ, ఈనాడు మీ హృదయంలో అట్టి ప్రేమ లేకపోవటంచేతనే ద్వేషము, అసూయ, ఆడంబరం ఇత్యాది నెగటివ్ భావాలు ప్రవేశిస్తున్నాయి. అపవిత్రమైన ఆహారవిహోరములవలన, మితిమిఱిన దేహభీమానంవలన కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్స్యర్యాలనే దుర్ఘణాలు మీలో ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. కనుక, దేహభీమానమును, దేహ సంబంధమైన వాంఛలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. వాంఛలనే ‘లగేజి’ తగ్గించుకున్నప్పుడే జీవిత ప్రయాణం సుఖంగా జరుగుతుంది. దేహభీమానం ఉండవచ్చు. ఆలుబిడ్డలతో, బంధుమిత్రులతో కలిసి జీవించేటప్పుడు దేహభీమానం లేకుండా ఉండటానికి వీలుకాదు. అయితే దానిని అదుపులో పెట్టుకొని, “లోకాస్పమస్తసుఖినో భవంతు” అనే పవిత్రమైన భావంతో జీవితాన్ని గడపాలి.

బయట కనిపించేదంతా అంతర్భావ ప్రతిబింబమే

ప్రపంచమంతా మానవుని హృదయంమైనే ఆధారపడియున్నది. ప్రపంచంలో ఏదీ శక్తులున్నవో అవస్త్రీ ఒక్క మానవునియందే ఉంటున్నది. మానవ శరీరమే ఒక పెద్ద జనరేటరు; హృదయమే రేడియో, మనస్సే బెలివిజన్. కనుక బయట కనిపించే ప్రతి ఒక్కటీ అంతర్భావముయొక్క ప్రతిబింబమే. మిఱు ఇతరులలో చెడ్డ చూస్తున్నారంటే, మిఱుందున్న చెడ్డయే వారియందు ప్రతిబింబిస్తున్నదని గ్రహించండి. మిఱు ఇతరులయొక్క చెడును గురించి

వింటున్నారంటే, అది మిాలోని చెడుయొక్క ప్రతిబింబమే అని గుర్తించండి. మంచి చెడ్డలు రెండూ మిానుండియే వస్తున్నాయి. మిారు అధ్యంముందు నిలబడినప్పుడు అందులో మిారూపముందా? లేదు. మిా ప్రతిబింబమే అధ్యంలో కనిపిస్తున్నది. అదేరీతిగా మిాలో ఉన్నటువంటి మంచిచెడ్డలే ఇతరులలో ప్రతిబింబిస్తాయి.

అధ్యమునకు వెనుక రసాయనము పూయకపోతే దాని అవతలున్న వస్తువులు కనిపిస్తాయి గాని, అందులో మిా ప్రతిబింబము మిాకు కనిపించదు. హృదయం ఒక అధ్యమువంటిది. దానికి ప్రేమ అనే రసాయనమును పూసినప్పుడే అందులో మిమ్మల్ని మిారు చూసుకోవచ్చు. ఆ ప్రేమయే దైవత్వం. దీనిని వేదాంతము “రసోవై సః” అన్నది. పానకమును, పంచదారను వేరు చేయటానికి వీలుకాదు కదా! పానకంలో పంచదార కలిసినట్లు, జగత్తంతా దైవత్వం నిండియుంది.

“న శ్రేయో నియమం వినా”

తమలపాకు, వక్క, సున్నములను తగు పరిమాణంలో కలిపినప్పుడే అది తాంబూలంగా మారుతుంది. అదేరీతిగా, కాల, కర్మ, కారణ, కర్తవ్యాలు కలిసివచ్చినప్పుడే మిా అభీష్టం నెరవేరుతుంది. తమలపాకు ఆకుపచ్చగా ఉంటుంది, సున్నము తెల్లగా ఉంటుంది. వక్క బ్రోన్గా ఉంటుంది. ఈ మూడింటినీ కలిపి తాంబూలంగా సేవించిన్నడు నాలుక ఎత్తగా మారుతుంది. సున్నము లేక రుచి ఉండదు. ఎఱుపురంగు రాదు. కాని, దానిని పరిమితంగా ఉపయోగించాలి; అధికంగా వేసుకుంటే నాలుక పొక్కిష్టోతుంది. కనుకనే “న శ్రేయో నియమం వినా” అన్నారు. మానవుడు ప్రతి విషయంలోనూ పరిమితిని పాటించాలి. దేహంయొక్క టెంపరేచర్ 98⁰ ఎఫ్ ఉంటే ఆరోగ్యంగా ఉన్నట్లు; 99⁰లకు పెరిగిందంటే జ్వరం ప్రారంభమైనట్లు. అదే రీతిగా, బ్లూప్రెషర్కూడ ఒక పరిమితిలో ఉండాలి. 120/80 అనేది సహజమైన బ్రెక్షిప్టెచర్. అది 150/90 కి పెరిగిందంటే, అడొక రోగంగా మారిపోతుంది. మిారు మాట్లాడే మాటలను, చేసే పనులనుకూడా ఒక పరిమితిలో పెట్టుకోవాలి. శక్తికి మించి పని చేయకూడదు. ఏ పని ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏవిధంగా చేయాలి, అనే విచారణ చేయాలి. ప్రతి విషయంలోనూ ‘డిసిప్లిన్’ (క్రమశిక్షణ) ను పాటించాలి. పరిమితి లేకుండా, క్రమ శిక్షణ లేకుండా ప్రవర్తిస్తే అనేక పొరపాట్లు జరిగే అవకాశం ఉంది.

ఏ ప్రతమునైనా చిత్తశుద్ధితో ఆచరించాలి.

ఈ శ్వరుడు పార్వతికి వరలక్ష్మీ ప్రత ప్రాశన్యమును వివరించి “పార్వతీ! నీవు త్రై జాతిచే దీనిని ఆచరింపచేసి, వారి కష్టసములనురూపుమాపి, శాంతి సౌఖ్యాలను అందించు” అన్నాడు. ఈ ప్రతమును చేసుకోవటం చాలా సులభమే. అయితే ఈనాడు మిాకు స్థానబలము, దైవబలము తోడుకావటం చాలా అదృష్టం. ఏ ప్రతమునైనా పవిత్రభావంతో, ఏకాగ్రతతో, చిత్తశుద్ధితో ఆచరించాలి. అప్పుడే మిాకు ఎంతటి ఫలితమైనా లభిస్తుంది. భగవదనుగ్రహం చేత మిారు చేయలేని పని ఈ జగత్తులో లేదు; ఎంతటి ఘనకార్యమునైనా మిారు సాధించవచ్చును. సావిత్రి మరణించిన పతినే బ్రతికించుకోగల్లినప్పుడు ఇంక ఈ లోకసంబంధమైన విషయాలు ఎంతమాత్రము! భూమిని ఆకాశంగా మార్చవచ్చు, ఆకాశాన్ని భూమిగా మార్చవచ్చు. అయితే పవిత్రమైన హృదయంతో ప్రార్థించాలి. వారు ఇలాంటివారు, వీరు అలాంటివారు అంటూ ఊరివారి సుద్ధలు చెప్పుకుంటూ కాలక్షేపం చేస్తే మిారు తలచిన కార్యములు ఎలా సిద్ధిస్తాయి? లోక సంబంధమైన సుద్ధలు వదలిపెట్టి, లోకశుణ్ణి ఆశ్రయించినప్పుడే మిాయెక్కు సర్వకార్యములూ సిద్ధిస్తాయి.

ధనమూలం కాదు, ధర్మమూలం

‘ప్రేమస్వరూపులారా! ‘భగవంతుడు మీ హృదయవాసి’ అనే నమ్మకాన్ని పెంచుకోండి. ప్రతి దేహమునూ ఒక దేవాలయంగా భావించి, గౌరవించండి. ప్రతి ఒక్కరిలోనూ దేవుడున్నాడని విశ్వసించండి. అప్పుడు ప్రపంచంలో కలహములు, కల్లోలములకు అవకాశమే ఉండదు. ఈనాడు నేను వేరు, నీవు వేరు అనే భేదభావములు, స్నాత్కప్రయోజనములు అధికం కావటంచేత కలహములు, కల్లోలములు అధికమైపోతున్నాయి. మానవుడు సైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలను పెంచుకున్నప్పుడే ఈ కలహములు, కల్లోలములు సమసిపోతాయి. నేను అప్పుడప్పుడు చెప్పుతుంటాను. **Money comes and goes, but morality comes and grows** అని. ధనము వస్తుంది, పోతుంది. కాని నీతినియమాలు వస్తే పోవు, పైగా అభివృద్ధి చెందుతాయికూడ. అయితే ధనం కావలసిందే. ధనం లేకపోతే ఈ జగత్తులో జీవించుటకు వీలుకాదు. కాని, ధనమే సర్వస్వమని భావించరాదు. మన ప్రాచీనులు “ధర్మమూలం మిదం జగత్” అని భావించారు. కాని, ఈ కలియుగంలో ప్రజలు “ధనమూల మిదం జగత్”

అంటున్నారు. ధనం వచ్చింది వచ్చినట్లుగానే పోతుంది. మనకు ఆనందం, సౌఖ్యము, సౌభాగ్యము ధర్మమునుండియే లభిస్తాయిగాని, ధనమునుండి కాదు.

ద్రోపది మాంగల్యరక్షణకు కృష్ణుని మాస్టర్ ష్లోన్ !

పాండవులు ధర్మమూర్తులు, మహాభక్తులు కనుకనే, మహాభారతయుధంలో వారు విజయాన్ని సాధించగల్లారు. వారి ధర్మపత్ని అయిన ద్రోపది మహాపతిప్రత.

పతుల పలుమాటలకు ఎదురు చెప్పంగబోదు

వారి సేవలు చేయగా తీరదనదు

తనకున్నదానిచే తృప్తి గనుచునుండు

ద్రోపదికి సాటి ఏ పతిప్రతయు లేదు.

అయితే, ఐదుమంది భర్తలు కల్పిన స్త్రీ పతిప్రత ఎలా అపుతుందని చాలామందికి సందేహం కలుగుతుంది. ఆ ఐదుమంది పంచభూతములకు, పంచప్రాణములకు ప్రతీకలనే సత్యాన్ని గుర్తిస్తే ఇలాంటి సందేహానికి అవకాశం ఉండదు. యుద్ధసమయంలో ప్రతిరోజు పాండవులదే పైచేయిగా ఉండటంతో దుర్యోధన, దుశ్శాసనాదులు కోరవ మైన్యాధిపతిగా ఉన్న భీమునివద్దకు వెళ్ళి “తాతా! నీవిలా నీరసంగా ఉంటే లాభం లేదు. నీ శక్తి సామర్థ్యాలేమైనాయి? నీవు విజ్ఞంభిస్తే పాండవులు నీ ధాటికి నిలువగలరా?” అని రెచ్చగొట్టారు. తక్కణమే భీముడు “దుర్యోధనా! రేపు సూర్యాస్తమయంలోపల పాండవులను సంహరిస్తాను” అని శపథం చేశాడు. ఈ సంగతి తెలిసి ద్రోపది కృష్ణుని పొదాలపై పడి, తన మాంగల్యాన్ని కాపాడవలసిందిగా ప్రార్థించింది. కృష్ణుడు సమయానికి తగినట్లు ‘మాస్టర్ ష్లోన్’ వేస్తాడు. ఆ రోజు రాత్రి అందరూ నిద్రించిన తరువాత ఆమెను వెంటపెట్టుకొని భీముని గుడారానికి బయలుదేరాడు. భీముడు తొందరపాటుతో పాండవులను సంహరిస్తానని శపథం చేశాడేగాని, తరువాత తీవ్ర పశ్చాత్తాపానికి గురి అయ్యాడు. “కోరవుల కూడు తినటంచేత నాకిలాంటి పాచుబుద్ధి కల్గింది” అని బాధపడ్డాడు.

ద్రోపది కృష్ణుని వెంట నడుస్తున్నది. ఆమె వేసుకున్న చెప్పులు ‘కిర్కిర్’ మని శబ్దం చేస్తున్నాయి. కృష్ణుడు ఆమెను చెప్పులు వదలమన్నాడు. వాటిని తన అంగవప్రంలో చుట్టుకొని చంకలో పెట్టుకున్నాడు. అనాడు విద్యుద్దిపాలు లేవు. రాత్రిపూట గుడారాల్లో చిన్న దీపాలు

వెలిగించుకునేవారు. అందరూ నిద్రించారు కాని, భీష్మనికి మాత్రం నిద్ర రావటం లేదు. ధర్మమూర్తులైన పాండవులను సంహరిస్తానని ప్రతిజ్ఞచేసినందుకు విచారిస్తూ, తన గుడారంలో అటూ, ఇటూ పచార్లు చేస్తున్నాడు. కృష్ణుడు ద్వారం వద్ద నిలబడి “ద్రౌపదీ! తక్కొమే వెళ్ళి భీష్మని పాదాలపై పడు” అన్నాడు. ద్రౌపది పరుగెత్తిపోయి భీష్మని పాదాలపై పడింది. ఆమె చేతికి వేసుకున్న గాజులు శబ్దం చేశాయి. ఆ శబ్దం విని భీష్ముడు తన అలవాటు ప్రకారం “దీర్ఘసుమంగళీ భవ” అని దీవించాడు. ఆనందంతో లేచిన ద్రౌపదిని చూసి భీష్ముడు ఆశ్చర్య చకితుడయ్యాడు. ఇంతలో కృష్ణుడు చిరునవ్యులు చిందిస్తూ లోపలకి పచ్చాడు. భీష్ముడు “కృష్ణా! ఇది నీవు చేసిన పనియే నన్నమాట. నీ లీలలు చిత్రాతిచిత్రములు” అని కొనియాడాడు.

చిత్రంబులు త్రైలోక్య ప
విత్రంబులు భవలతా లవిత్రంబులు స
న్యూత్రంబులు మునిజన వన
చైత్రంబులు విష్ణుదేవు చారిత్రంబుల!

స్త్రీలను గౌరవించాలి

మివాహమైన స్త్రీకి ‘గృహలక్ష్మి’, ‘ఇల్లాలు’, ‘ధర్మపత్ని’, ‘అర్ధాంగి’ మున్నగు గొప్ప బిరుదులు ఇవ్వబడినాయి. ఇలాంటి గొప్ప బిరుదులు కలిగిన స్త్రీలను ఈనాడు పురుషులు చులకన భావంతో చూస్తున్నారు. ఇది చాలా పొరపాటు. స్త్రీలను గౌరవించినప్పుడే పురుషులకు కూడా గౌరవం పెరుగుతుంది. స్త్రీల హృదయాన్ని నొప్పించకూడదు; వారికి కన్నీరు తెప్పించకూడదు. స్త్రీలు కన్నీరు కార్పితే కుటుంబం అనేక కష్టాలకు గురి అవుతుంది. కాలిలో విరిగిన ముల్లును బయటికి తీయవచ్చ గాని, హృదయానికి గ్రుచ్చకున్న కలినమైన మాటలను వెలికితీయటానికి వీలుకాదు. కనుక, కలినమైన మాటలతో స్త్రీల హృదయాలను బాధపెట్టకూడదు. “ఈమె నా భార్య కదా, ఈమెను ఇష్టమొచ్చినట్లు తిట్టే అధికారం నాకుంది” అనుకోకూడదు. భార్య ఏమైనా తప్పు చేస్తే సరిదిద్దువచ్చును. అంతేగాని ఆమెను ఇష్టమొచ్చినట్లు తిట్టటానికి భర్తకు అధికారం లేదు. అయితే మగవారందరూ అవిధంగా ఉండరు కాని, కొంతమంది ఉంటారు. మగవారికి కొంచెం కోపం ఎక్కువ. ఆ కోపాన్ని హద్దులో పెట్టుకోవాలి. అది వారికి మంచిది.

కోపం పతన హేతువు : జరాసంధుని వృత్తాంతం

మానవునికి ఒక్కతూరి కోపం వచ్చిందంటే, మూడు నెలల ఆహారం భుజించటంవల్ల వచ్చిన శక్తి ఒక్కసారిగా భస్మమైపోతుంది. కోపంవల్ల దేహంలోని రక్తం ఉడికిపోతుంది. అది చల్లారటానికి మూడు నెలలు పదుతుంది. చీటికిమాటికి కోపం వస్తే జీవితమే నాశనమౌతుంది.

జరాసంధుని వృత్తాంతం దీనికి చక్కని నిదర్శనం. కృష్ణుడు పలు పర్యాయములు జరాసంధునిపైకి యుద్ధానికి వెళ్లాడు. జరాసంధుడు ఉగ్రుడై యుద్ధభూమికి వచ్చేటప్పటికి కృష్ణుడు పారిపోయేవాడు. “స్వామి! మిఱు జరాసంధునికి భయపడి పారిపోతున్నారేమిటి?” అని ప్రశ్నించగా కృష్ణుడు చక్కని సమాధానం చెప్పాడు. “జరాసంధుణ్ణి సంహరించటం నాకు చేతగాక కాదు. కాని వానితో యుద్ధం చేయటం నాకిష్టం లేదు. అందుచేత యుద్ధం చేయకుండా వానిని చంపుతున్నాను” అన్నాడు. “స్వామి! యుద్ధం చేయకుండా మిఱు వానిని ఎలా చంపగలరు?” అని అడుగగా కృష్ణుడు “జరాసంధుడు మహాబలవంతుడు. వానిని సంహరించాలంటే మొట్టమొదట వానిని బలహీనుణ్ణి గావించాలి. అందునిమిత్తం వానికి తరచుగా కోపం తెప్పించాలి. కనుకనే నేను అనేక పర్యాయములు వానిపైకి యుద్ధానికి వెళ్చినట్లుగా నటించి, వానికి కోపం తెప్పించి, వెంటనే పారిపోయి వస్తున్నాను. ఈవిధంగా పారిపోయిరావటం నాకేమి అవమానం కాదు. నాకది గౌరవమే. ఎందుకంటే ఆయుధాలను ఉపయోగించకుండా శత్రువుని బలహీనుణ్ణి గావిస్తున్నాను” అన్నాడు. కృష్ణుడు యుద్ధానికి వెళ్చిన ప్రతి పర్యాయమూ జరాసంధునిలో కోపం అధికమౌతూ వచ్చింది. తత్ఫలితంగా అతని దేహము క్రమక్రమేణ బలహీనమైపోయింది. భగవంతుడు ఏ ప్లాను వేసినా, ఏ పనిచేసినా అది ఇతరుల మంచికోసమే! కాని, కొందరి దృష్టికి అదిచెడ్డగా కనిపించవచ్చు. అది వారి దృష్టిదోషమేగాని, భగవంతుని చర్యలో ఎలాంటి దోషమూ ఉండదు.

వరలక్ష్మీప్రత విశిష్టత

వరలక్ష్మీ ప్రతము నాచరించినప్పుడు స్త్రీలు “దీర్ఘసుమంగళీ భవ, పుత్రపోతాభివృద్ధిరస్తు, ఆయురారోగ్యాషశ్వర్యాభివృద్ధిరస్తు” అని దీవెనలు పొందుతున్నారు. ఈ ప్రతము ఇటువైపు ఏడు తరములను, అటువైపు ఏడుతరములను మొత్తం పథ్యాలుగు తరములవారిని రక్షిస్తుంది. కనుకనే ఈశ్వరుడు పార్వతికి ఈ ప్రతమాహశ్యమును తెలియచేసి, స్త్రీలచేత ఈప్రతమును

ఆచరింపచేసి వారికి సుభిక్షమును, సౌభాగ్యమును ప్రసాదించవలసిందని కోరాడు. ఈ వరలక్ష్మీ నోమును నోచిన తరువాత సావిత్రి, అనసూయ, సుమతి సుఖసంతోషాలను పొందారు. దోషాలను పరిషోరం చేసి, పవిత్రతను ఆభివృద్ధి గావించి, దివ్యత్వాన్ని అందిస్తుంది వరలక్ష్మి. వరలక్ష్మీని భారతీయులు ‘లోకమాత’ అని పిలుస్తున్నారు. మన భారతదేశంలో ‘మాత’ అనే పదమునకు ఎంతో గొప్ప విలువ ఉన్నది. ఎవరికైనా బాధ కలిగినప్పుడు ‘అమ్మ’ అని అంటారు గాని, “అయ్యా, అప్పా” అనరు. ‘అమ్మ’ అనే పదము ఎంతో విలువైనది, పవిత్రమైనది. పిల్లలకు మొట్టమొదట నోటికి వచ్చే పదము ఇదే. తల్లిప్రేమ వర్షనాతీతమైనది. కనుకనే భారతీయ సంస్కృతి “మాత, పిత, గురువు, దైవము” అని తల్లికి ప్రథమస్థానం అందించింది. తల్లిని ప్రేమించాలి, ఆమె ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. తల్లిని సంతృప్తిపరచకపోతే లోకం మిమ్మల్ని భీకొడుతుంది. తల్లిని సంతృప్తిపరచితే లోకాన్నతంచినీ సంతృప్తిపరచినట్టే!

స్త్రీలు లక్ష్మీస్వరూపులు

ప్రేమస్వరూపులారా! పవిత్రమైన వరలక్ష్మీ వ్రత మాహాత్మ్యమును గురించి ఎంతైనా చెపువచ్చును. ఆడవారు లోకమాతయైన వరలక్ష్మీని పూజించి, ఆశ్రయించి, ఆనందాన్ని పదిమందికి పంచాలి. వారికి తగిన ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములను మగవారు అందించాలి. ఖర్చు ఎక్కువవుతుందని అడ్డు చెపుకూడదు. భార్య వ్రతంచేయటం భర్తయొక్క ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభివృద్ధికి కదా! కాబట్టి, భార్య చేసే పూజకు భర్త ఏమాత్రమూ అడ్డు తగలకూడదు. ఒకవేళ తనకేమైనా ఇబ్బందిగా ఉంటే మంచి మాటలతో నచ్చచెపువచ్చును. అంతేగాని ‘నేను మగవాడిని కదా’ అని తన ఇష్ట ప్రకారం ప్రవర్తించకూడదు. నిజం చెప్పాలంటే మగవారికంటే ఆడవారికి శక్తి అదికంగా ఉంటుంది. ఆడవారు పతికోసం ప్రాణాలను సహితం త్యాగం చేస్తారు. మరణించిన సతిని బ్రతికించుకున్న పతి ఎవరైనా ఉన్నారా? గౌరవం, మర్యాద, త్యాగం, సంతృప్తి, సోశీల్యంవంటి సద్గుణాలు స్త్రీలలోనే ఉన్నాయి. పురుషులలో మాత్రం క్రోధం, మొండితపర, హరమువంటి దుర్భుగ్యాలు అధికంగా ఉంటాయి. కనుకనే, పురుషులకంటే స్త్రీలకే అధిక గౌరవం ఇవ్వబడుతోంది. లగ్న పత్రికలపై కూడా ‘శ్రీమతి & శ్రీ’ అని ముందు స్త్రీ పేరు, తరువాతనే పురుషుని పేరు ప్రాస్తారు. రాధాకృష్ణులు, లక్ష్మీనారాయణులు, పార్వతీ పరమేశ్వరులు అనే పేర్లలోకూడా స్త్రీ పేరే ముందున్నది. స్త్రీలు లక్ష్మీస్వరూపులు. వారిని

11.8.2000 సాయంత్రం సాయికుల్వంత్ నభామండపంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము

గౌరవించినప్పుడే లోకం సుక్షేమంగా, సుభిక్షంగా ఉంటుంది. గుణవంతులైన స్త్రీలు ఉండటంచేత భారతదేశమునకు మాత్రం ఎట్టి ప్రమాదమూ సంభవించలేదు. భారతదేశమునకు పవిత్రత స్త్రీలవల్ల ఏర్పడినదే. కనుక, స్త్రీలను గౌరవించి, వారిని ఆనందపరచాలి. ఆప్పుడే దేశం నిత్య కళ్యాణం, పచ్చతోరణంగా వర్ధిల్లుతుంది.

(11.8.2000 సాయంత్రం సాయికుల్వంత్ నభామండపంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము)